

ansøgerlandene. Endelig er Polen det land, der ligger nærmest Danmark.

På alle ovenstående indikatorer for landenes velstand, ligger ansøgerlandene langt efter Danmark. Polens BNP pr. indbygger omregnet til KKS ligger på under en tredjedel af Danmarks. Det kan desuden forventes, at den meget høje polske arbejdsløshed vil stige yderligere, såfremt Polen optages som medlem, da det kan forudses, at en meget stor del af den arbejdsstyrke, der er beskæftiget i landbruget, vil overgå til arbejdsløshedsstatistikken inden for den nære fremtid. Ifølge Europa-Kommissionen kan der her være tale om helt op til seks millioner stillinger i landbruget, der vil forsvinde som følge af Polens EU-medlemskab og den deraf følgende modernisering af det polske landbrug. Ud fra ovenstående kan det derfor forsigtigt uledes, at antallet af arbejdssøgende personer fra ansøgerlandene i de nuværende EU-lande vil blive betydeligt, især i de EU-lande, der – som Danmark – har en meget høj levestandard og relativt høje sociale ydelser.

5. Prognose over effekten af østudvidelse på arbejdsmarkedet (Boeris og Brückers undersøgelse)

En omfattende tysk interview- og spørgeskemaundersøgelse, som er blevet gennemført af Boeri og Brücker i Polen, Slovakiet, Tjekkiet og Ungarn, understøtter antagelserne om, at Østudvidelsen vil medføre en større vandring af arbejdskraft fra ansøgerlandene til det nuværende EU.¹³⁾ Morgenavisen Jyllands-Posten¹⁴⁾ refererer til undersøgelsen således:

»I Østeuropa er en stribe landes forventede optagelse i EU en populær sag. Endda så populær, at op mod en million borgere står parat med bagagen for at flytte til de vesteuropæiske lande, så snart optagelsen er en realitet, og grænserne åbnes. I alt vil fire millioner østeuropæere bosætte sig i vesteuropæiske lande frem til 2020.«

Boeri og Brücker påregner årlige indvandring til de nuværende EU-lande på godt 300.000 personer i årene umiddelbart efter udvidelsen. Nettoindvandringen forventes at flade ud og i år 2015 at være reduceret til 100.000 personer om året. Den samlede indvandring af borgere fra de østeuropæiske kandidatlande forventes i 2010 at udgøre 2.907.400, stigende til 3.721.600 i 202 og 3.892.300 i 2030.

En indvandring på 4 millioner mennesker over mindre end 30 år til det nuværende EU vil uden tvivl præge arbejdsmarkedsforhold, sociale forhold, de offentlige institutioner såsom undervisningsvæsen, sygehusvæsen, kriminalforsorg m.v. i betydeligt omfang og kan komme til at udgøre en væsentlig økonomisk

belastning for EU's nuværende medlemmer, herunder Danmark.

Boeris og Brückers undersøgelse er imidlertid i den danske dagspresse i vidt omfang blevet misforstået eller kun overfladisk læst. Eksempelvis bragte Weekendavisen¹⁵⁾ en stort opsat forsideartikel, »Polakkerne kommer«, under den supplerende overskrift: »Myter. Frygten for en invasion af østeuropæisk arbejdskraft er vildt overdrevet. Tysk undersøgelse viser, at der kun vil komme 18.000 til Danmark frem til 2010«. I artiklen søger Frede Vestergaard at påvise, at Dansk Folkeparti og Svend Auken overdriver risikoen for en betydelig indvandring til Danmark af østeuropæisk arbejdskraft. Frede Vestergaard skriver herom:

»Spørgsmålet er imidlertid om presset fra Østeuropa bliver så stort, som Svend Auken og Dansk Folkeparti forestiller sig. Det har været genstand for en stor undersøgelse, The Impact of Eastern Enlargement on Employment and Labor Markets in the EU Member States, som Deutsche Institut für Wirtschaftsforschung har forestået sammen med bl. a. den svenske fagbevægelses institut for økonomisk forskning, FIEF. Generelt konkluderer denne rapport, at bekymringen for, at det nuværende EU vil blive oversvømmet af arbejdssøgende fra Østeuropa er dårligt fundet. For det samlede nuværende EU med 375 mio. indbyggere regnes med en tilvandring på cirka 335.000 i de første år, hvoraf omkring en tredjedel vil søge lønarbejde. For så vidt angår Danmark beregner undersøgelsen, at tilvandringen fra Østeuropa vil blive på ca. 18.000 personer i alt frem til år 2010. Altså ikke mere end et enkelt års tilvandring af asylansøgere og familiesammenførte fra tredjeverdenslande, før strammingen af udlændingepolitikken tidligere i år. Tallet er dog baseret på, at der er fri tilvandring til alle de nuværende 15 EU-lande, og som nævnt søger Tyskland og Østrig at få en syvårig overgangsperiode. Om et stop for tilvandring til Tyskland så bevirker et større pres på de øvrige medlemslande, kommer rapporten ikke nærmere ind på.«

Weekendavisen undlader imidlertid at understrege, at Boeris og Brückers tal har den afgørende forudsætning, at Tyskland og Østrig tilsammen modtager 77 % af indvandrerne fra de ny EU lande, fordelt med 65 % på Tyskland og 12 % på Østrig. Når tallet for Danmarks vedkommende anslås så lavt som til 18.000 indvandrere i årene 2004 til 2010, beror det på netop denne forudsætning. Efter undersøgelsen vil Tyskland og Østrig fra 2004 til 2010 tilsammen modtage 77 % af det samlede anslåede østeuropæiske indvandretertal, der i 2010 er beregnet til 2.907.000 personer, det vil sige, at disse to lande alene forudsættes at have mod-